

gjerdingens Forslag i § 15. Paragraf 15 i Lovforslaget indeholder, at der skal være 3 Klasser af Alderstillæg; Antallet af Portioner skal svare til omtrent tre Fjerdedele af de fast ansatte Læreres Antal i hver Skoleaandskreds, men at forøvrigt Bestemmelserne om disse Alderstillægs Fordeling skal træffes af Ministeren. Vi have ment, at Fordelingen af Alderstillægene ikke burde bero paa Administrationen alene, men burde bestemmes ved Lov, og efter nogen Forhandling med Regjeringen om, hvorledes man bedst skulde ordne det, er Udvalgets Flertal gaaet ind paa et Forslag, der hidrører fra selve Regjeringen, og som er det, der er udtrykt i § d, nemlig at Skolelærerne i hver Skoleaandskreds — med Undtagelse af de, der i Kjøbstæderne have over 2,500 Kr. og paa Landet have 2,000 Kr. og derover og altsaa ikke trænge til noget Alderstillæg — skulle for de tre Fjerdedeles Vedkommende have Alderstillæg, den næstnyngste Fjerdedel 100 Kr., den næstældste Fjerdedel 200 Kr. og den ældste Fjerdedel 300 Kr. Naar nu, som i den foregaaende Paragraf foreslaaet, de lavere Klassers Tjenestenaar regnes høiere end øverste Klasse, ville de Herrer se, at disse Alderstillæg ogsaa fortrinnsvis ville komme de lavere lønnede Skolelærere, som trænge mest til dem, til gode, og de Skolelærere, som paa Landet have over 2,000 Kr. og i Kjøbstæderne over 2,500 Kr., kunne godt undvære det. Fremdeles er der i § d bestemt, at Ingen mistet et alt erhvervet Alderstillæg derved, at en Anden opnaar et høiere Alderstrim i Kredsen. Det kan jo nemlig ske ved denne Beregningsmaade, at en lavere lønnet Lærer kan faae eet Tjenestenaar mere end en høiere lønnet Lærer, som allerede har faaet sit Alderstillæg, men det gjør ingen Forandring, naar det alt er erhvervet. Fremdeles er det bestemt, at Listen over Aldersordenen skal udarbejdes af Skoledirektionen ved hvert Regnskabsaars Begyndelse, gjældende for det løbende Aar, saaledes at der altsaa i Aarets Løb ikke kan være Tvivl om, hvem de Alderstillæg, der blive ledige, skulle tilfalde. Ganste vist har en Del af Udvalgets Medlemmer eller Flertallet tidligere ønsket at kunne ordne Alderstillægene paa en anden Maade, nemlig ved at bestemme særskilte Alderstillæg for hver Klasse for sig. Men derved er der den Ulempe, at det er umuligt at beregne, hvor stor en Sum, Alderstillæggene ville medtage, og hvor stor en Byrde vi derved kaste baade paa Skolefonden og paa Statskassen, som jo efter § 21 ikke blot vil komme til at bære Halvdelen deraf, men tillige til at tilskyde en større Sum til disse Alderstillægs Afholdelse. Efter gjentagne Forhandlinger med den høie Regjering er Udvalgets Flertal imidlertid gaaet over til Regjeringens Forslag, saaledes som det nu er affattet, og jeg skal paa det Barmeste anbefale det til det høie Things Vedtagelse, da vi tro, at der derved vindes overordentlig Meget for Skolelærerne, navnlig de lavere lønnede, og at derved op-

fyldes et Ønske, som i mange Aar forgjæves er udtalt af Skolelærerne, og som gjentagne Gange er blevet gjækket derved, at Rigsdagen ikke har kunnet enes om at bevilge dem noget Lønnings-tillæg.

Jeg gaar nu over til den sidste Paragraf i dette Afsnit, nemlig Udvalgets Forslag under § e, som er et af de af Udvalgets Flertal stillede Forslag, hvorom der har herket ikke ringe Tvivl inden Udvalgets egen Kreds, og som vi ogsaa meget godt føle, der kan siges Afkilligt imod. Vi henstille det for det Første til det høie Things Drøftelse og dernæst til dets Afgjørelse, om en saadan Bestemmelse bør optages i Loven eller ikke. Den foreslaaede Bestemmelse gaar ud paa at lette Jernellene af Skolelærere, som ikke opfyldte deres Pligter, idet de enten forsømme deres Embede eller vise andet utilbørligt Forhold, der nedbryder den Agtelse hos Befolkningen, som er nødvendig for at røgte Lærerkaldet. For det Første er den ældre Bestemmelse, som tillod Skoledirektionen at bødefaalde en Skolelærer med indtil 20 Kr., forhøjet til 40 Kr.; men naar dernæst hverken en saadan Bøde eller en Trettedjættelse eller en Advarsel frugter, foreslaar Flertallet i denne Paragraf, at Direktionen skal kalde Skolelæreren og hans Anklagere, der jo i Reglen vil findes at være Kommunalbestyrelsen eller Skolekommissionen eller Børnenes Forældre, for sig, og efter at have hørt begge Parter og undersøgt Alt paa det Næteste, afgive Indberetning deraf til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, som derefter skal være berettiget til uden Appel at affedige den Paagældende for et Forhold som det omtalte med nedsat Pension eller uden Pension. Selvfølgelig indrømmer jeg allerede nu, at i Stedet for at det hedder, at Sagen skal indberettes, burde der maaste staa, at den skal indstilles til Ministeriet til Afgjørelse. Meningen af det sidste Stykke i Paragrafen er naturligvis ikke, at Ministeren skal være bemyndiget til uden Grund eller af anden Grund end den her i Paragrafen omhandlede: „Forsømmelse eller utilbørligt Forhold“ at affedige Skolelæreren, men det staaer der jo ogsaa udtrykkelig. Om det imidlertid gaar an at give Ministeren denne Myndighed, om den ikke kan misbruges, hvad man jo har set Exempler paa for en Snæs Aar siden, saaledes at Vedkommendes politiske Optraeden betragtes som utilbørligt Forhold, skal jeg henstille. Jeg anbefaler nu blot Thinget at drøfte og afgjøre, om det ønskes en saadan Bestemmelse. Udvalgets Flertal skal være saare villigt til igjen at overveie Sagen, naar det har hørt det høie Things Uttringer deraf. Hermed indstiller jeg dette Afsnit til Vedtagelse.

Teslen: Uden paa nogen Maade at ville stille saadanne Fordringere som nylig sket af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds — jeg burde